

Jachtraining

Bij jachtraining worden retrievers afgericht voor de jacht op klein wild. Het is de bedoeling dat de hond na het schot het gekwetste wild ophaalt zonder het te beschadigen.

.....
Fille is instructeur jachtraining bij retrieverclub 'De Gouden Jachthoorn' in Zichem

- Bijna dertig jaar geleden kocht Fille zijn eerste golden retriever. Door die hond is hij uiteindelijk terechtgekomen bij jachtraining.
- Fille geeft lessen jachtraining en schreef ook een boek over de sport.
- Jachtraining is volgens hem dé manier bij uitstek om bezig te zijn met je retriever. Daarvoor werden ze immers ooit gefokt en de meeste honden kunnen zich helemaal uitleven in de sport.
- Fille heeft al vier keren het grote kampioenschap gewonnen en geeft regelmatig seminars in het buitenland.

Er bestaan maar liefst zes retrieverrassen. Iedereen die zich ook nog maar een beetje hondenliefhebber kan noemen, heeft wellicht al gehoord van de golden retriever en de labrador retriever, maar wis je ook dat er zoiets als een flatcoated retriever bestaat? Als die naam geen belletje doet rinkelen, dan zullen de Chesapeake Bay retriever, de curly coated retriever en de Nova Scotia duck tolling retriever je wellicht helemaal exotisch in de oren klinken! Hoewel deze rassen er erg verschillend uitzien, werden ze allemaal met hetzelfde doel ontwikkeld, namelijk het apporteren van neergeschoten wild. Vroeger was het de normaalste zaak van de wereld dat de retriever zondag mee op jacht ging, maar door de strengere jachtwetgeving, het verdwijnen van jachtgebieden en de evolutie van werkhonden naar huishonden, vormen retrievers die zich op die laatste dag van de week nog eens mogen uitleven in het veld eerder een uitzondering dan de regel. Een spijtige zaak, vinden vele retrieverfans, aangezien dat net hetgene is waarvoor de retriever ooit gefokt werd. Toch zijn er nog steeds enkele ware liefhebbers die deze traditie in ere houden. Fille Exelmans uit Paal mag zich daar ook bij rekenen. Hij is instructeur bij retrieververeniging *De Gouden Jachthoorn*, waar hij wekelijks enkele baasjes en hun enthousiaste viervoeters de kneepjes van de jachtraining bijbrengt.

“Dé sport bij uitstek voor retrievers!”

JACHTTRAINING in de spotlights!

Interesse om les te volgen met je retriever aan Fille's hondenschool De Gouden Jachthoorn?

Meer info vind je op:
www.gundogs.be

Meer lezen over jachttraining? Fille heeft een erg interessante en diepgaande opvoedings- en trainingsgids geschreven: **Een hond is een hond, ... is een hond**. Dit werk gaat niet enkel dieper in op jachttraining, maar geeft je ook een klare kijk op de algemene opvoeding van een hond en helpt je meer inzicht te verwerven in hoe honden de wereld ervaren en hoe wij met ze kunnen communiceren.

Je kan het boek (inclusief dvd) bestellen via: www.euregio-gundogs.com

rechts en recht door kunt sturen, om ze op het juiste spoor te zetten. De hond wordt dus in zekere mate vanop afstand gestuurd, maar hij moet wel zelf het initiatief nemen om het wild te apporteren. Daarbij is het belangrijk dat het wild ongeschonden blijft. De retriever moet dus een zogenaamde 'zachte mond' hebben. Het wild gaat nadien meestal naar de handel en als het beschadigd raakt, is het bijgevolg waardeloos."

Dummytraining: niet voor maar mét dummy's

Fille: "Vroeger had ik altijd honden tot ik trouwde met mijn ex-vrouw. Zij was namelijk erg bang van honden. Enkele jaren hield ik het vol, maar dan vertelde ik haar dat ik me echt geen leven zonder hond kon inbeelden. Haar peter fokte toevallig golden retrievers en toen we besloten om toch een hond in huis te nemen, raadde hij ons het ras aan. In 1984 kocht ik mijn eerste golden retriever en het is eigenlijk door die hond dat ik in de sport terechtgekomen ben. Daarna heb ik zelf een retrieverclub opgericht waar mensen kunnen komen trainen met hun hond: Trainingclub De Gouden Jachthoorn in Zichem. Er trainen zo'n 200-tal retrievereigenaars bij ons, afkomstig vanuit alle hoeken van het land. De pups starten bij ons – naar analogie met andere hondenscholen – eerst in het puppyklasje. Daarna stromen ze door naar de gehoorzaamheidsklas. Bij ons zijn de gehoorzaamlessen niet hetzelfde als bij een traditionele hondenclub. Wij gaan ons tijdens die lessen al een beetje toespitsen op zaken die belangrijk zijn bij het jachtgebeuren. Daarna kunnen baasjes ervoor kiezen of ze ook nog jachttraining gaan volgen. Niet alle leden willen tenslotte specifiek jachttraining bij ons komen volgen. De meeste baasjes willen vooral op een leuke manier actief bezig zijn met hun retriever. In onze club stroomt slechts zo'n tien procent van alle honden door tot de echte jachttraining. Het merendeel volgt enkel gehoorzaamheidslessen of beperkt zich tot zogenaamde 'dummywedstrijden'. De dummytraining vormt een alternatief voor de pure jacht. Daarbij wordt het wild vervangen door een canvaszakje (dummy) dat moet worden geapporteerd."

Werklijn vs. showlijn

Fille: "De meeste leden komen in onze club terecht nadat ze een retriever hebben gekocht, omdat wij een club zijn uitsluitend voor retrieverrassen. Bij ons zijn alle retrievers welkom: met of zonder stamboom, we discrimineren niet! Vaak weten baasjes bij de aankoop van een allereerste hond niet veel af van honden en kopen ze helaas een pup bij een broedfokker. We proberen zulke baasjes wel te sensibiliseren zodat ze bij de aankoop van een volgende hond op zoek gaan naar een kwaliteitsfokker. Hoe een hond presteert in de jachttraining is immers voor een groot deel afhankelijk van zijn afkomst. Zo merken we een erg groot verschil tussen de prestaties van honden afkomstig van een showlijn en pups die afstammen van een werklijn. Een hond uit zo'n showlijn of een hond zonder stamboom zal slechts zelden een hoog niveau bereiken in de jacht, hoewel uitzonderingen natuurlijk altijd mogelijk zijn. Toen ik bijna dertig jaar geleden begon met jachttraining, kwam je hier in ons land bijna nooit een golden retriever

Beheersbaarheid, dirigeerbaarheid én een zachte mond

Fille: "Bij jachttraining worden retrievers getraind voor de praktische jacht op klein wild, meer bepaald op hazen, konijnen, fazanten, eenden en patrijzen. De honden werken daarbij *achter het schot*, wat wil zeggen dat het wild eerst wordt neergeschoten door een jager. Vervolgens schakelen wij onze retrievers in om het gekwetste wild op te halen. Zo'n stuk wild valt immers vaak neer op plaatsen waar de jager maar moeilijk kan komen, bijvoorbeeld in erg dichtbegroeid struikgewas of 200 meter ver in een vijver. De honden mogen niet zomaar als een bende gekken vertrekken zodra een schot weerklinkt of een stuk wild neervalt. Integendeel, het is de bedoeling dat de hond rustig op post blijft tot zijn baas hem de toestemming geeft om erachteraan te gaan. Dat noemen we 'steadyness'. De meeste retrievers apporteren van nature uit erg graag. Vaak is dat het liefste wat ze doen en zullen ze dus automatisch al willen vertrekken. Maar ze moeten zich beheersen tot hun baas groen licht geeft. Er zijn twee zaken waarin retrievers zich onderscheiden van andere jachthonden, namelijk hun markeervermogen en hun dirigeerbaarheid. Retrievers hebben een enorm markeervermogen: ze kunnen gemakkelijk de valplaats van het wild opsporen. Daarnaast zijn ze goed dirigeerbaar, wat wil zeggen dat je ze gemakkelijk naar links,

tegen, maar tegenwoordig is het één van de populairste hondenrassen. Van oorsprong werd deze hond gefokt voor de jacht, maar door zijn toenemende populariteit is hij almaar meer beginnen evolueren van jachthond naar huishond. Daardoor zijn twee belangrijke foklijnen zich gaan aftekenen: de werklijn en de showlijn. Een hond uit een pure werklijn... dat wil je echt niet op een appartementje houden! Maar fokkers kunnen zowat elke eigenschap in een ras fokken en dat is wat het grote publiek wenste: een 'rustigere, passieve' huishond. Voor ons zijn zulke honden een degeneratie van het ras. Op die manier worden de oorspronkelijke werkkwaliteiten van de golden retriever immers uit het ras gefokt. Begrijp me niet verkeerd: ik wil de showlijn niet veroordelen of afbreken, maar persoonlijk vind ik dat het ras zou moeten worden opgesplitst in twee verschillende rassen: de originele golden retriever en de showversie. Beide lijnen hebben nu immers amper nog iets met elkaar gemeen. Zo komen er bijvoorbeeld vaker gezondheidsproblemen voor in showlijnen. In werklijnen wordt er naar mijn mening ook dan weer soms te extreem gefokt op de kwaliteit van arbeid en wordt er helemaal niet meer op het uiterlijk van goldens en labradors gelet, waardoor sommigen er tegenwoordig zelfs beginnen uit te zien als een whippet! We zouden eigenlijk terug moeten gaan naar de originele rasstandaard en werkkwaliteiten."

Rustig op post blijven

Fille: "De sport komt niet enkel onder druk te staan door de degeneratie van de werkcapaciteiten van retrievers, ook de almaar strenger wordende jachtwetgeving zorgt ervoor dat er steeds minder gelegenheid is om te jagen. Toch is dat niet per se een slechte zaak. Hoe minder gelegenheid er voor de jagers is om te jagen, hoe groter de appreciatie voor ons werk wordt. Het wild daalt daardoor in aanbod met als gevolg dat jagers steeds meer beroep gaan doen op ons zodat elk stuk wordt opgehaald en zodat het geschoten wild ook ongeschonden blijft. In Vlaanderen zijn er vandaag amper nog jachtgebieden. Jachtdagen vinden voornamelijk in Wallonië plaats. In principe trainen we honden puur voor de jacht, maar er bestaan ook veldwedstrijden. Die vinden plaats tijdens officiële jachtdagen waarop er ook op echt wild wordt geschoten. Je kan je vooraf inschrijven voor zo'n wedstrijd, maar er zijn slechts enkele plaatsen die worden verloot. Als jij in het lot zit dat wordt getrokken, dan kan je deelnemen. De werkprestaties van jouw hond worden dan beoordeeld door twee keurmeesters. Zo kunnen de keurmeesters je vragen om jouw hond een welbepaalde fazant te laten apporteren. De keurmeesters beoordelen dan de kwaliteiten van jouw hond, maar kunnen ook fouten opmerken die zelfs kunnen leiden tot een diskwalificatie. Zo dient de hond bijvoorbeeld rustig op post te blijven tot de eigenaar het signaal geeft om te apporteren. Als de hond piept of

lawaai maakt op post, wordt hij gediskwalificeerd. Voor een hond die vertrekt zonder het bevel af te wachten, is de wedstrijd ook meteen afgelopen. Maar je hond kan ook extra punten verdienen wanneer hij een moeilijke apport tot een goed einde brengt, bijvoorbeeld wanneer een fazant lichtgewond raakt door een schot in de vleugel en wel op de grond landt, maar nog wegvliegt. Als jouw hond dat spoor goed volgt en de fazant kan apporteren, gaat zijn beoordeling flink omhoog. Hetzelfde geldt voor een gekwetste eend die op het water valt. Zodra de hond in de buurt van zo'n eend komt zwemmen, gaat die eend onder water duiken. Een goede jachthond zal het wateroppervlak afspeuren om te zien waar en wanneer de eend terug boven water komt. Wanneer hij die eend dan weet te strikken, zal hij ook een mooie score behalen."

Gezocht (m/v): ballengek én zwemkampioen

Fille: "Een goede jachthond moet eigen initiatief tonen om het wild op te speuren, maar tegelijkertijd moet hij zich ook goed door zijn baas laten geleiden. Hij moet een goed markeervermogen hebben en een zachte mond. Dat laatste is helaas iets wat bepaald wordt door erfelijke aanleg en dus ook door het fokken. Een harde mond is een eigenschap die je helaas niet meer kan afleren. Als een hond echt bijt op het wild en het wordt niet ongeschonden teruggebracht tijdens een wedstrijd, dan leidt dat trouwens tot diskwalificatie. Een jachthond moet daarnaast ook goed kunnen zwemmen. Retrievers werden indertijd specifiek gefokt om waterwild te apporteren en ze hebben zelfs zwemvliezen tussen hun poten. De meeste retrievers zwemmen uit nature uit erg graag. Vaak is het net moeilijker om een retriever uit het water te houden dan om hem erin te krijgen. Toch zijn we op de club ook al uitzonderingen tegengekomen: retrievers die niet willen zwemmen. Ze zijn erg zeldzaam, maar ze bestaan wel. Net zoals retrievers die niet willen apporteren ook bestaan. Meestal heeft dat ook wat te maken met de foklijn. Als je specifiek jachttraining gaan volgen, dan is een labrador de meest voor de hand liggende keuze. Deze honden zijn het gemakkelijkst om mee te werken. De golden retriever staat naar mijn mening op nummer twee. Het is moeilijk om nog een gezonde golden te vinden. Het ras is slachtoffer geworden van té doorgedreven lijnteelt: op een bepaald moment is men zo nauw gaan fokken, dat er gezondheidsproblemen in het ras zijn geslopen. De labrador heeft dat probleem veel minder, omdat de genenpoel van het ras veel groter is. In de praktijk wordt er ook veel meer jachttraining gedaan met de labrador: ongeveer 80 procent traint met een labrador en 20 procent met een golden. Flatcoateds vind ik zelf echt ongelofelijk mooi, maar ze hebben de reputatie niet altijd even stabiel te zijn in hun prestaties. Zo moest ik eens een flatcoated retriever keuren tijdens een kampioenschap in Italië: de eerste dag deed hij het fantastisch, maar de tweede dag stak hij gewoon zijn middelvinger op en bakte hij er niks meer van. De onbekendere retrievers, zoals de Nova Scotia duck tolling retriever zien we veel minder vaak opduiken en meestal presteren ze ook iets minder goed, maar af en toe zit er weleens een tje tussen die het ver schopt. Hoe dan ook is jachttraining de ideale sport om met je retriever te beoefenen. Het is waarvoor het ras oorspronkelijk werd gefokt en bijna alle retrievers zullen er dan ook veel plezier aan beleven!"

KATTEN BELLETJES

Katprofiel: Donskoy

Herkomst: Rusland

Uiterlijk: De donskey is een naaktkat die vaak verward wordt met de sphenx. Toch zijn er enkele zaken waaraan je de donskey kan herkennen. Zo zijn donskey's van nature redelijk mollig ter hoogte van de buikstreek. Daarnaast heeft deze kat lange, smalle tenen met vliezen ertussen. Zijn huid is erg elastisch en heeft uitgesproken rimpels. Voor liefhebbers van het ras geldt: hoe meer rimpels, hoe liever!

Lengte: medium

Gewicht: 3,5 kg tot 7 kg

Levensverwachting: 12 jaar en ouder

Hij ziet er een beetje uit als een alien, maar de donskey is niet afkomstig van een of andere verre, exotische planeet. Het ras vond zijn oorsprong iets dichterbij huis, in het zuidwesten van Rusland nabij de Don rivier. In 1987 ontdekte Elena Kovaleva tijdens een wandeling in het havenstadje Rostov-on-Don enkele jongeren die een kitten waren aan het mishandelen. De vrouw maakte zich boos en redde het jonge katje uit de klauwen van de delinquenten. Ze nam het mee naar huis en legde het in de watten. Maar, na verloop van tijd begon het jonge diertje haren te verliezen. Elena dacht dat dat het gevolg was van de recente traumatische ervaring die het katje had meegemaakt. Maar wanneer het poesje zelf een nestje kreeg, waren sommige kittens naakt en begonnen de andere exemplaren later hun vacht te verliezen. Al snel hadden specialisten door dat het vachtverlies niets te maken had met trauma's, maar dat er sprake was van een geheel nieuw kattenras. In het begin werd de donskey weleens 'don sphenx' genoemd, omdat hij veel wegheeft van de Canadese sphenx. Toch heeft de donskey op genetisch vlak niets te maken met die andere naaktkat. Bij de sphenx wordt de kaalheid bepaald door een recessief gen, terwijl het bij de donskey een dominant gen is dat ervoor zorgt dat hij een naakte huid heeft. Niet alle donskeys worden trouwens naakt geboren, maar na verloop van tijd worden ze wel bijna al-

lemaal kaal. Daardoor hebben ze extra aandacht nodig: in de zomer kan hun huid verbranden door de zon en moet je ze insmeren met zonnecrème en in de winter moet je ze een jasje aantrekken tegen de koude. Als je dol bent op het verkleeden van huisdieren, dan kan je jezelf helemaal uitleven met een donskey in huis! Omdat ze geen vacht hebben, hebben ze dus ook geen vuilafstotende laag. Daarom moet de donskey net als ons regelmatig in bad. Nog typerend aan het ras is de dikke, peervormige buik. Zo ziet de donskey er altijd uit alsof 'ie net een enorme maaltijd achter de kiezen heeft. En die kiezen verzorg je maar beter goed, want het ras staat gekend om zijn tandproblemen, zoals tandvleesaandoeningen en tandbederf. Donskey's zijn dol op knuffelen, iets wat hun baasjes erg op prijs stellen. Doordat deze katten naakt zijn, voelen ze immers erg warm en zacht aan. Over het algemeen is deze kat erg vriendelijk, tolerant en zachtaardig. Ze zijn niet erg territoriaal en aanvaardden eigenlijk zowat alles en iedereen in hun huisje. De donskey is erg speels en hunkert naar aandacht. Hij wordt graag geëntertand en kan soms nogal opdringerig overkomen. Als je niet vaak thuis bent of niet graag met je kat speelt, schaf je maar beter een tweede exemplaar aan. Of een hond, want met die andere viervoeters kan de donskey het ook prima vinden! (EM)

WIST JE DAT...

katten zeewater kunnen drinken?

Het is een oude zeemannsgezegde die weerklonk wanneer schipbreukelingen te midden van de oceaan zonder water kwamen te zitten: "Water, overal water, maar geen druppel om te drinken." Als wij zeewater drinken, hebben onze nieren meer water nodig om het zout dat in het zeesop zit weg te werken. Daarom is zeewater voor ons niet drinkbaar. Maar katten kunnen er gerust een flinke teug van naar binnen slikken. Hun nieren kunnen het zout er immers volledig uitfilteren, zodat ze hun lichaam kunnen hydrateren met het zeewater. In periodes van droogte kan een kat dus perfect overleven op zeewater. (EM)

